

[Ib Thyregod.]

område. Loven finder ikke anvendelse på landbrugsejendomme, og den finder ikke anvendelse på ejendomme, som er opført til brug for medlemmer eller til udleje af sociale boligforetagender. Det er bestemmelsen i § 10. Men heri ligger modsætningsvis, at den finder anvendelse både på nye ejendomme, der opdeles i ejerlejligheder, og med hensyn til den ældre boligmasse i det omfang, ejerne ønsker at opdele denne i ejerlejligheder. Det vil sige, at det synspunkt, som vi gjorde gældende i 1962, og som ved debatten i efteråret havde tilslutning fra venstre og det konservative folkeparti samt det radikale venstre, nu gennemføres i konsekvens af boligforliget.

Jeg må gøre gældende, at der her er tale om et væsentligt fremskridt på hele boligområdet, og at det derfor er naturligt, at dette spørgsmål har været et af de afgørende punkter under forhandlingerne i forbindelse med boligforliget. Vi kender løsningen ejerlejligheder i en række andre lande og tilbage i tiden. Det er i virkeligheden parcelhussynspunkterne, som også trænger sig ind på lejlighedsområdet. Det er efterhånden sådan, at flere og flere får eget parcelhus — i modsætning til tidligere fører stigningen i velstandsniveauet dette med sig — men mange ønsker i stedet for et parcelhus at bo i lejligheder, men ønsker også at få de fordele, der er knyttet til et parcelhus, selv om de bor i en lejlighed, og det er jo det, der bliver tale om ved gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Der er her navnlig tale om, at den lejer, som erhverver sin egen lejlighed, får den fordel, at han ejer denne og derfor er uopsigelig fra ejerens side. Det gælder boliglejere, og det gælder også butiksljere. Selv om butiksljere har været erhvervsbeskyttet siden slutningen af 30'erne, er der alligevel i mange tilfælde sket opsigelser mod erstatning, og disse erstatninger har i mange tilfælde været forholdsvis små, navnlig når det drejede sig om nedrivningstilfælde. Derfor er det af betydning for såvel butiksljere som for boliglejere at få det fuldstændige værn mod en opsigelse, som det er selv at eje den pågældende lejlighed, selv at købe den, selv at få mulighed for at prioritere den på den måde, som der nu åbnes mulighed for gennem dette lovforslag.

Jeg tror også, man må sige, at det er gavnligt for opsparingen, at der her bliver tale om selvfinansiering i væsentligt omfang. Det vil være en støtte for byggeriet og for opsparingen i det hele taget, og jeg tror, at man i den kommende tid vil se en betydelig udvikling herhjemme i retning af opførelse af nye ejendomme med særligt henblik på ejerlejligheder. Og jeg mener som sagt, det er gavnligt, at man på denne måde fremmer denne udvikling.

Jeg har nævnt ændringsforslaget til § 10. Også ændringsforslaget til § 9 kan vi fra mit partis side tiltræde. Herefter skal man, når man køber en lejlighed i en endnu ikke fuldført bygning, på forhånd gøres bekendt med en beregning af de med opførelsen forbundne udgifter og en opstilling over ejendommens og lejlighedens endelige finansiering og driftsudgifter. Det er klart, at der også inden for et sådant område kan finde misbrug sted. Der er en vis beskyttelse her, men for øvrigt må man søge beskyttelsen i anden lovgivning på samme måde, som det er tilfældet med hensyn til parcelhuse.

Ud over dette er det i betænkningen nævnt, at det er landinspektørerne, der skal påtage sig opgaven med at udarbejde eller attestere fortegnelse over beliggenhed m. v. i forbindelse med etablering af ejerlejligheder. Også dette kan vi godkende.

Der er rejst et spørgsmål i udvalget, og det blev også rejst her af hr. Axel Ivan Pedersen, nemlig spørgsmålet om de ældre ejendomme fra før 1890. Dette spørgsmål har allerede været drøftet i udvalget, og der foreligger jo også en mindretalsbemærkning vedrørende dette spørgsmål. Vi er af den opfattelse, at der naturligvis ligger et voldsomt stort problem med hensyn til hele saneringen. Jeg har tidligere haft lejlighed til at pege på, at navnlig i København er saneringen langt bagefter. Men jeg tror på den anden side, at dette ejerlejlighedssystem i et vist omfang vil kunne medvirke til at fremme saneringen. Hvis man tænker sig, at lejerne selv får mulighed for i fællesskab at købe en ejendom under en eller anden form, som ejerlejligheder eller på anden måde, vil de i høj grad få interesse i at forbedre ejendommen, gøre den beboelsesværdig og i det hele taget få dette saneringsproblem klaret ad privat vej. Det er klart, der er ejendomme, der er så faldefærdige,